

تأثیر پروبیوتیک *Basillus subtilis* بر پارامترهای رشد و نرخ بازماندگی میگوی سفید غربی در استخرهای خاکی

وحید یگانه^{۱*}، سمیرا مبارکی^۱، عقیل دشتیان نسب^۱، ژیلارنجبری^۱، چنگیز ازدهاکش^۱

۱- پژوهشکده میگوی کشور، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بوشهر، ایران

چکیده:

نقش باکتریهای فراسودمند (پروبیوتیک ها) در پرورش میگو به اثبات رسیده است. در این میان باکتری های گرم مثبت بیشترین اثرات را داشته اند و باسیلوس ها به ویژه باسیلوس سابتیلیس یکی از پرکاربردترین باکتری در آبی پروری به عنوان پروبیوتیک به شمار می رود. این پژوهش به منظور بررسی اثر پروبیوتیک بومی باسیلوس سابتیلیس IS02 بر شاخص های رشد و بازماندگی میگوی سفید غربی در استخرهای خاکی در شرایط تجاری انجام گرفت و شامل 3 تیمار (افزودن پروبیوتیک به آب - افزودن پروبیوتیک به غذا - شاهد بدون پروبیوتیک) و هر تیمار شامل سه تکرار بود. در طی 127 روز دوره پرورش به ترتیب بیشترین درصد بازماندگی در تیمار غذا (94.1٪) و سپس تیمار آب (91.2) و در نهایت شاهد (78.6) مشاهده شد. میانگین وزنی میگوها اختلاف معنی داری نداشتند ($p > 0.05$). کمترین FCR در تیمار غذا (1.23) دیده شد و با تیمار شاهد (1.32) اختلاف معنی داری داشت ($p < 0.05$). بیشترین میزان برداشت در تیمار غذا (3803 کیلوگرم) مشاهده شد که با تیمار شاهد (3295 کیلوگرم) اختلاف معنی داری داشت ($p < 0.05$). میزان کارایی پروتئین نیز در تیمار غذا با تیمار شاهد اختلاف معنی داری داشت ($p < 0.05$). نتایج نشان داد که استفاده از باکتری باسیلوس سوبتیلیس 02 در آب و غذا اثرات مثبتی بر شاخص های رشد و بازماندگی دارد اما میزان اثرات آن در استفاده در غذا بر شاخص های رشد نسبت به استفاده در آب بیشتر در شرایط طبیعی استخر است.

کلمات کلیدی: باسیلوس سوبتیلیس، پروبیوتیک، میگو، سفید غربی، بازماندگی، شاخص های رشد، استخر خاکی